

จิตตภาวนากับความไม่ฝัน

NO.

DATE / /

จิตตภาวนากับความไม่ฝัน เมื่อนั่งร่วมมีเมื่อนธรรมชาติ อยู่ในจิต
วิญญานมโนมยิภา๥แต่กำเนิด หากรากฐานจิตใจของแต่ละคน สามารถ
คงความอิสระไว้ได้ สิ่งดังกล่าวย่อมส่งผลถึงปรกฏออกมาจากกรรมปฏิ-
บัติ ช่วยให้มีผลทั้งวิถีทางที่สร้างสรรค์ ในขั้นจิตใจ

อย่างไรก็ตาม ชีวิตแต่ละคนที่เกิดมา ย่อมมีจุดจบเป็น สัจ-
ธรรม ไม่ว่าจะสิ่งที่สร้างสรรค้มาแล้ว จิตได้รับการสั่งสอน สู้ชนะหรือแพ้
หรือสูญเสียไม่ด้วย แต่ละคนควรเข้าใจว่า คือสัจธรรมอีกเช่นกัน

ดังนั้น ระหว่างที่ยังมีชีวิตอยู่ จึงควรฝึกความสนใจเรียนรู้
ความจริง มากกว่าการที่จะยึดติดอยู่กับสิ่งอันเป็นเพียงผลจาก
กรรมปฏิบัติของตน จนกระทั่งใจลึกลับถึงภาวะจำต้องจากไป ก็
ยังคิดหาคำตอบจิตใจไม่ได้ด้วย

บุคคลผู้ซึ่งรู้แล้ว เข้าใจได้แล้ว ย่อมเห็นได้แล้วว่า ตนได้
ทำปฏิบัติน้อยที่สุดแล้ว สิ่งนี้คือหน้าที่ของแต่ละคน อันควร
ได้ชื่อว่า เกิดมาทั้งที ไม่เสียชาติเกิด อันควรภูมิใจที่สุด

ผู้ที่ยังคงเข้าใจความหมายของ ความภูมิใจ อยู่ที่สิ่ง
ใดก็ตาม ซึ่งตนได้รับจากภายนอก ย่อมสะท้อนความจริง
ในอำนาจได้ว่า ชีวิตผู้หนึ่งยังคงต้องดำเนินต่อไป บนพื้นฐาน
ความทุกข์ยาก จนกว่าจะพบความจริง ทั้งในเข้าใจชีวิต
ตัวเองได้ถึงแก่นแท้ในที่สุด

ศิษย์ขอสารภาพความจริงว่า สิ่งทั้งหมดที่เขียนทั้งหมด
ได้รับบทเรียนมาจากประสบการณ์ในการทำงานเรื่องกล้วย
ไม้ เมื่อก่อนเริ่มต้น หลังจากสามสัปดาห์ถึงเรื่องอื่น ตน
ก็มีโอกาสพบกับภพอันเป็นสัจธรรมเช่นเดียวกับตนเอง

ผลจากกรรมปฏิบัติทั้งหมด ได้สะท้อนให้เห็นความจริง
ว่า แม้ทั้งนี้แล้ว ตั้งแต่เริ่มต้นชีวิตการทำงานจนถึงขั้น
มลาย ศิษย์เห็นความสำคัญในการเรียนรู้ ความจริงจาก ความ
หลากหลายอันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ มากกว่าเรื่องกล้วย
ไม้.

วิมล ลาคริก

๕ มกราคม ๒๕๕๓